

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu C., proti žalovanému A., IČO: X., zastúpenému advokátkou JUDr. J. o **určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9 Cbs 185/04, na dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2007 č. k. 2 Obo 267/06-172 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. júna 2006 č. k. 9 Cbs 185/04-148, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2007 č. k. 2 Obo 267/06-172 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 1. júna 2006 č. k. 9 Cbs 185/04-148 sa **z r u s u j ú** a vec sa **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 1. júna 2006 č. k. 9 Cbs 185/04-148 zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 19 240,-- Sk náhrady trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že rokovanie valného zhromaždenia žalovanej spoločnosti 1. septembra 2004 bolo zvolané riadne a o všetkých štyroch návrhoch sa hlasovalo samostatne zdvihnutím ruky. Pri zápisoch o hlasovaniach došlo k formálnej chybe tým, že zapisovateľ neuviedol znak „%“, čím mohlo vzniknúť nedorozumenie (je rozdiel, keď za predložený návrh je 66/100% hlasov a keď je za predložený návrh 66/100 hlasov), čo však bolo napravené skutočnosťou, že po každom hlasovaní predseda valného zhromaždenia oboznámil prítomných o výsledkoch hlasovania, či za daný návrh hlasovala nadpolovičná väčšina alebo nie, o čom svedčí zápisnica z valného zhromaždenia.

Žalobca v konaní namietal aj to, že konaním spoločníkov M. a B. dochádza k odopieraniu zákonného práva spoločníka (žalobcu) podieľať sa na kontrole spoločnosti. Súd v tejto súvislosti uviedol, že 28. novembra 2005 sa konalo valné zhromaždenie, na ktorom jediným bodom programu bolo schválenie mimoriadnej účtovnej závierky a dňa 3. mája 2006 sa konalo valné zhromaždenie, predmetom ktorého bolo schválenie účtovnej závierky za rok 2005. Konateľ spoločnosti Ing. M. informoval valné zhromaždenie, že v spolupráci s JUDr. J. vypracoval úplné znenie spoločenskej zmluvy s úpravami, nevyhnutnými na to, aby spoločenská zmluva spoločnosti A., bola v súlade s Obchodným zákonníkom a zákonom o obchodnom registri. Ing. M. úplné znenie spoločenskej zmluvy z 3. mája 2006 predložil valnému zhromaždeniu a nikto z prítomných nevzniesol žiadne pripomienky. Je nesporné, že žalobca sa napriek riadnemu predvolaniu rokovania 28. novembra 2005 a ani rokovania 3. mája 2006 nezúčastnil. V zmysle uvedených skutočností, zistených dokazovaním, súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenia valného zhromaždenia žalovanej spoločnosti z 13. septembra 2004 sú platné, preto žalobu zamietol.

Na odvolanie žalobcu vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací. Odvolací súd rozsudkom z 21. marca 2007 č. k. 2 Obo 267/06-172 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 7 678,-- Sk náhrady trov odvolacieho konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že pokiaľ žalobca opiera svoje tvrdenie o neplatnosti uznesení valného zhromaždenia o ním vyhotovenú spoločenskú zmluvu z 19. decembra 2002, súd prvého stupňa dôvodne konštatoval, že spoločenská zmluva nebola podpísaná všetkými tromi spoločníkmi, podpísal ju len žalobca bez vedomia ostatných spoločníkov, preto na ňu neprihliadal. Ďalej uviedol, že ani žalobcova námietka neplatnosti napádaných uznesení valného zhromaždenia, konaného 13. septembra 2004, kedy mu predseda valného zhromaždenia uznal len 34 hlasov namiesto 68, ktoré mu patria, nemá vplyv na platnosť prijatých uznesení. Zo zápisnice je zrejmé, že predseda vychádzal z celkového počtu 100 hlasov všetkých spoločníkov, pričom žalobca mal 34 hlasov a ďalší dvaja spoločníci po 33 hlasov, spolu 66. Výsledok je ten istý, ako keby vychádzal z počtu hlasov 200, čo by znamenalo pre žalobcu 68 a pre ďalších dvoch po 66, spolu 132 hlasov, ako to uvádza žalobca. Názor žalobcu, že bol

ukrivdený tým, že mu predseda valného zhromaždenia uznal len 34 hlasov zo 100 a že uznesenie takýmto počítaním hlasov nie je riadne prijaté, je nesprávny.

Odvolací súd zmenu sídla spoločnosti, ako aj zmenu konateľa spoločnosti nepovažoval za takú skutočnosť, kedy by bol potrebný súhlas všetkých spoločníkov. Taktiež neprihliadal na procesné vady zvolania valného zhromaždenia, na ktoré súd prihliada len, keď sú spojené s porušením práv spoločníka. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa a rozsudku odvolacieho súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie. Žiadal rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dovolaní uviedol, že s názorom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu vo vzťahu k platnosti uznesenia valného zhromaždenia, prijatého pod bodom 4 (zmena sídla), sa nestotožnil. Vzhľadom na to, že bolo rozhodnuté jediným výrokom, podal mimoriadne dovolanie proti celému výroku rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu. S odôvodnením rozhodnutí, týkajúcim sa zmeny sídla spoločnosti nesúhlasí a považuje tento názor súdu za nesprávny. Považuje za nepochybné, že medzi povinné obsahové náležitosti spoločenskej zmluvy pri spoločnosti s ručením obmedzeným, výslovne uvedené v § 1 Ods. 1 Obchodného zákonníka, patrí aj uvedenie sídla spoločnosti, a preto akúkoľvek zmenu je nutné považovať za zmenu spoločenskej zmluvy, ktorá sa dotýka vždy základov existencie spoločnosti. Poukázal na ustanovenie § 127 ods. 4 Obchodného zákonníka, podľa ktorého na rozhodnutie aj o zmene spoločenskej zmluvy je vždy potrebný súhlas aspoň dvojtretinovej väčšiny všetkých spoločníkov. Uviedol, že spoločenská zmluva môže určiť vyšší počet hlasov, potrebných na prijatie takého rozhodnutia. Vyššie kvórum hlasov, potrebných na prijatie daného rozhodnutia zo strany valného zhromaždenia bolo zakotvené v čl. X ods. 9 spoločenskej zmluvy žalovaného, keď na rozhodnutie o zmene spoločenskej zmluvy bol potrebný súhlas všetkých spoločníkov. V danom prípade sa tak nestalo. Je toho názoru, že v danom prípade zmena spoločenskej zmluvy v podobe zmeny sídla spoločnosti nemohla byť uskutočnená bez toho, aby s ňou nevyjadrili súhlas všetci spoločníci. Z uvedeného dôvodu napadnuté rozhodnutia súdov považuje za nesprávne.

Žalovaný vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu navrhol mimoriadne dovolanie zamietnuť. Uviedol, že žalobca si mohol na valnom zhromaždení uplatniť svoje zákonné právo

spoločníka podieľať sa na kontrole spoločnosti, no ani na jednom sa nezúčastnil napriek tomu, že bol riadne a včas predvolaný. Súd prvého stupňa a odvolací súd rozhodli správne po vykonanom dokazovaní, že nedošlo k obmedzeniu práv spoločníka, ako to má na mysli § 131 ods.2 Obchodného zákonníka, preto nebolo možné žalobe žalobcu vyhovieť. Ďalej uviedol, že bol nútený podať trestné oznámenie na žalobcu, lebo v čase, keď bol konateľom v spoločnosti, dopustil sa trestného činu na majetku spoločnosti, za čo bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 3T 8/07 dňa 5 .augusta 2008.

Žalobca sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods.3 O. s. p.), po zistení, že boli splnené podmienky na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e O. s. p., vec preskúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

Podľa § 125 ods. 1 písm. d/ Obchodného zákonníka, valné zhromaždenie spoločníkov je najvyšším orgánom spoločnosti. Do jeho pôsobnosti patrí rozhodovanie o zmene spoločenskej zmluvy (§ 141), ak je zákonom alebo spoločenskou zmluvou zverené do pôsobnosti valného zhromaždenia.

Podľa § 141 ods. 1 Obchodného zákonníka, platného v čase konania valného zhromaždenia, na zmenu spoločenskej zmluvy je potrebný súhlas všetkých spoločníkov, okrem prípadov, keď zákon alebo spoločenská zmluva na to oprávňuje valné zhromaždenie.

Žalobca sa žalobou domáha vyslovenia neplatnosti uznesení, prijatých na valnom zhromaždení spoločnosti A., Pezinok, 13. septembra 2004 pod bodmi číslo 3, 4, 5 a 6, ktorými sa neschválil prevod obchodného podielu C., zmenilo sídlo obchodnej spoločnosti, odvolal konateľ spoločnosti B. a zvolil nový konateľ spoločnosti Ing. M.

Dovolateľ s názormi súdu prvého stupňa a odvolacieho nesúhlasil len pokiaľ ide o platnosť uznesenia, prijatého valným zhromaždením pod bodom 4, obsahom ktorého je zmena sídla spoločnosti. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že zmenu sídla spoločnosti a zmenu konateľa spoločnosti za zmenu spoločenskej zmluvy

neumožňuje výklad ustanovenia § 141 Obchodného zákonníka. Neobstojí názor odvolacieho súdu a ani súdu prvého stupňa, že zmena sídla spoločnosti nie je zmenou spoločenskej zmluvy. Prvou z podstatných náležitostí spoločenskej zmluvy, obsiahnutých v § 110 ods. 1 Obchodného zákonníka, je uvedenie sídla spoločnosti. Zmena sídla spoločnosti je vždy zmenou spoločenskej zmluvy.

Podľa článku IX. bodu 1.5. spoločenskej zmluvy spoločnosti A., do výlučnej pôsobnosti valného zhromaždenia spoločnosti patri rozhodovanie o zmenách spoločenskej zmluvy. Podľa článku X. bodu 9., na rozhodnutie o prípade uvedenom v článku IX. bode 1.5., je potrebný súhlas všetkých spoločníkov.

Z uvedeného je zrejmé, že spoločenská zmluva určila vyššie kvórum hlasov ako ustanovenie § 127 ods. 4 Obchodného zákonníka, potrebných na prijatie uznesenia, ktorým sa zmení spoločenská zmluva v časti, kde sa uvádza sídlo spoločnosti. Týmto ustanovením bola prejavená vôľa spoločníkov, aby zmena spoločenskej zmluvy sa uskutočnila rozhodnutím valného zhromaždenia, prijatého za súhlasu všetkých spoločníkov.

Súd prvého stupňa a odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku platnosti uznesenia o zmene sídla spoločnosti, lebo nesprávne posúdil vyššie uvedené skutočnosti. Rozhodnutia oboch súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§243f ods. 1 písm. c/ O. s. p., preto ich dovolací súd podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2009

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu